

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 39. Res Ecclesiæ Romanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

impositione, nunquam non eorum com-
 munionem retinuit. Christianos paucos
 invenit apud Saracenos, multos vero ipse
 verbo, & miraculis convertit. Effecit,
 ut pacem cum Romanis haberent, quibus
 datam fidem Regina Maouvia servavit.
 Ecclesia memoriam S. Moysis 7. Febr. co-
 lit. Antehac S. Hilarion non nullos Sa-
 racenos ad fidem converterat, & alius S.
 Monachus integram tribum, cum Princi-
 pi eorum, nomine Zocom, prolem mas-
 culam suis precibus impetrasset; pluri-
 mi tamen innumerabilis pene nationis
 Idolis serviebant.

Sæculum IV.
 A. C. 373.

Marty. Sup.
l. XII. §. 18.
Sozom. VI.
c. 38.

§. XXXIX.

Res Ecclesiæ Romanæ.

Interim Petrus, legitimus Alexandria
 Episcopus, post suum discessum ad o-
 mnes Episcopos Catholicos Epistolam de-
 dit, qua ea omnia, quæ Alexandria, &
 partim in reliqua Ægypto crudeliter in
 Catholicos gesta fuerant, pathetice de-
 scribit. Post hæc mare trajiciens, Ro-
 mam ad S. Damasum Pontificem se rece-
 pit, qui omnem ei charitatem impendit.
 Ut Petrus Arianorum crudelitatem ante
 Romanorum oculos re ipsa poneret, ve-
 stem cujusdam Catholici sanguine imbu-
 tam exhibuit, simulque omnibus intuen-
 tibus lacrymas elicuit. Ferme annos
 quin-

Theod. IV.
c. 21.
Socr. IV.
c. 22.

Greg. Naz.
or. 23. p. 413.

Sæculum IV. quinque nempe usque ad annum 373
 A. C. 373. Romæ moratus est.

S. Damasus Papa non obstante, quod
 ipsum Imperator Valentinianus tuetur,
 tur, secura pacè cum Schismaticis, qui
 Ursino adhærebant, non fruebatur. Ur-
 sino Roma ejecto, & sub finem anni 369
 in Gallias proscripso, cum propter Olybrii
 Præfecti Decreta in urbe convenire
 non liceret, extra muros frequentissimè
 congregabantur. Hac de re Aginatus,
 Romæ Vicarii Prætorio-Præfecti officio
 fungebatur, ad Imperatorem Valentinianum
 scripsit, qui Olybrio, & Aginatus
 singulatim rescripsit, ne quoquam loco
 non ultra viginti milliaria ab urbe distan-
 to, schismaticis conventus agere liceret.
 Olybrius urbis Romæ Præfectus erat an-
 no 369. & Prætextato successerat. Duo-
 bus exinde annis, Ampelio Præfecto, se-
 anno 371. Imperator Valentinianus Ur-
 sino cum suorum Sectatorum septem lo-
 cum exilii relinquendi, & quocunque
 vellent, eundi licentiam fecit, si modo nec
 in urbem, nec in regiones suburbicarias
 pedem inferret, quæ vox nihil ferme ali-
 liud, quam urbis Romanæ viciniam
 significare potest. Hoc Decretum ad Am-
 pelium, & separatim ad Maximinum &
 Aginatii Successorem, Romæ Vicarium
 directum. Cœterum Ursinum, aut Se-
 ctatores ejus, quamdiu Valentinianus
 impe-

*Resc. ap.
 Bar. an. 369.
 init.*

*ap. Baro. an.
 371. init.*

imperavit, ultra quidquam movisse non legimus. Sæculum IV.
A. C. 374.

At Luciferiani, aliud Schismaticorum genus, semper Romæ suos agebant conventus, atque ad eos quoque quoddam Rescriptum, datum anno 374. ad Simpliciū Romæ Vicarium, qui Maximino successerat pertinere videtur; in hoc Rescripto Imperator jubet, ut omnes, qui illicita conventicula in Religionis contemptum agerent, ad centum milliaria ab urbe proscriberentur, & qui Episcoporum Catholicorum judicio fuissent condemnati, ad Ecclesias, quas corrupissent, redire prohiberentur, aut sententiæ latæ retractationem ab Imperatore petere. Verosimile est, vi hujus Rescripti factum, quod Damasus quemdam Presbyterum Luciferianum, nomine Macarium, conventum nocturnum in domo privata agentem capi jusserit; (*) is cum quibusdam

*L. I. Cod.
Theod. de
his, qui lat.
IX. 29.
Rescr Grat.
to. 4. conc. p.
1004.*

*Libel. Marc.
& Faust. p.
65. 66. &c.*

p. 69.

(*) S. Damaso Papæ infensus Interpres hic Notulam adjecit, in qua: *Es ist nicht ohne Wahrscheinlichkeit, daß Damasus den Befehl des Kaisers zu weit gedeutet; wenigstens versichern die beyden Scribenten Marcellinus, und Faustinus, daß der Luciferianer mit keinem Worte darinn gedacht worden. Ueberdies hatte auch das Verfahren Damasi viel hartes an sich. Denn der erwehnte Macarius*

Sæculum IV. dam aliis Luciferianis Presbyteris, & Lucif
A. C. 374. cis in exilium missus. Nihilominus Da
Ecclesia Ro- masus impedire non potuit, quin Lucif
mana. feriani Romæ Episcopum, nomine Aure
p. 65. lium haberent, qui ibi permanens, mor
Sup. l. XIV. tuus est, & Successorem habuit Episc
S. 24. Lib. sium, qui Romæ, Damaso nihil inquire
Mar. p. 73. do proficiente, delituit. Celebrerrimus
ibid. p. 40. omnium inter hos Schismaticos fuit Gre
Hier. Scrip. gorius Illyberitanus in Hispania Boetica
Greg. Bæt. cujus constantiam S. Eusebius Verce
 lensis laudaverat. Luciferiani ei mit
 culorum donum attribuere, idque a Ce
 lo donum causam fuisse, cur nunquam
 fuisset proscriptus, quasi vero Magister
 tus eum proscribendo vindictam divinitus
 in se concitare timuissent. In ultimam se
 nectutem vixit, & varios Tractatus filio
 mediocri scripsit.

*rius . . . wurde bey diesem Ueberfall der
 gestalt mit Beulen, und Wunden zugerich
 tet, daß er, ehe er Ostia erreichte, gleich am
 folgenden Tage seinen Geist aufgeben mußte.
 Etiam si Luciferiani in Rescripto non fuerint no
 minati, tamen satis designabantur per illos, qui
 prohibita conventicula agebant, & qui Episcopo
 rum Catholicorum judicio fuerant condem
 nati. Frustra igitur Protestans iterum Schisma
 ticorum duorum testimonium affert. Quod de
 S. Damasi crudelitate garrit, etiam de eo omnes
 tacent, si ipsum, & forte duos illos Luciferianos
 excipias.*

Donatistæ quoque suum Episcopum ^{Sæculum IV.}
 Romæ habebant, qui pusillum gregem in ^{A. C. 373.}
 caverna montis extra urbem congrega- ^{Optat. l. 2.}
 bat, hinc etiam dicti sunt montenses.
 Rursus a quibusdam Cutzupites voca-
 bantur. Donatistæ hunc, ita dictum, ^{Sup. l. X.}
 Episcopum Romanum ex Africa mitte- ^{S. 26.}
 bant, aut Episcopi Donatistæ veniebant,
 eumque in ipso loco ordinabant; eorum ^{Epist. Conc.}
 sex, ordine sibi succedentium numeran- ^{Rom. to. 2.}
 tur, qui hujus cavernæ Sedem occupa- ^{conc. p. 1002.}
 runt, nempe Victor ex Africa missus ad ^{Aug. de hæc.}
 hujus Sæculi initium, Bonifacius, Encol- ^{c. 69.}
 pius, Macrobius, Lucianus, & Claudia-
 nus. Eisdem in Hispania etiam Episco-
 pus erat, qui domum, & prædia cujus- ^{Id. ep. 53. al.}
 dam nobilis faminæ administrabat, & ^{165. Aug.}
 iterum alius in ignoto aliquo loco extra ^{II. cont. Pe-}
 Africam Donatistarum Protector in Afri- ^{tit. c. ult.}
 ca fuit Gildo Firmi Regis Mauritanæ fra- ^{Id. III. cont.}
 ter, qui contra Imperatorem Valentinia- ^{Cresc. c. 63.}
 num rebellionem molitus est, & cujus ^{n. 70.}
 afflictas partes post acceptam cladem
 Gildo erexit. Gildonem, dum in Ca-
 tholicos sæviret, ubique Optatus, Epis-
 copus Donatista, comitabatur, hinc sibi
 nomen Optati Gildoniani contraxit.

§. XL.

*S. Optatus contra Donatistas cala-
 mum stringit.*

Sanctus Optatus Episcopus Milevitanus, ^{Hier. script.}
 qui